

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА
МЕНЕДЖМЕНТУ ІМ. Г.Е. ВЕЙНШТЕЙНА

МАТЕРІАЛИ

V МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

12 – 13 жовтня 2017 р.

**ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ
РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА
ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ**

Видання присвячене

115-річчю Одеської національної академії харчових технологій

**та 5-річчю Навчально-наукового інституту прикладної
економіки і менеджменту ім.Г.Е.Вейнштейна**

м.Одеса

УДК: 338.43:316.502(477)

Економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку XXI століття. Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції 12-13 жовтня 2017р. Одеса: Одеська національна академія харчових технологій, 2017. – 291 с.

У матеріалах конференції знайшли відображення економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку XXI століття. Були запропоновані шляхи вирішення найактуальніших та нагальних проблем багатьох сфер сучасного бізнесу та новітні управлінські технології в сучасних турбулентних умовах існування підприємств. В доповідях особлива увага приділялась прикладному характеру досліджень та їх впливу на поліпшення економічної ситуації в країні.

Науковий редактор Каламан О.Б. – директор ННПЕіМ ім.Г.Е.Вейнштейна ОНАХТ

Редакційна колегія:

Ангелов Г.В. – д-р філософії, проф., Агеева І.М. – к.е.н., доц., Басюркіна Н.Й. – д.е.н., доц., Купріна Н.М. – к.е.н., доц., Лагодієнко В.В. – д.е.н., проф., Немченко В.В. – д.е.н., проф., Павлов О.І. – д.е.н., проф., Рогатіна Л.П. – к.с.н., доц., Савенко І.І. – д.е.н., проф.

Рекомендовано до видання Вченою Радою Одеської національної академії харчових технологій протоколом № 3 від 03.10.2017 р.

Матеріали додаються за оригіналами рукопису
Редакційна колегія не несе відповідальності за зміст та сутність
наданих матеріалів

і фруктово-ягідних, ароматизованих, лікувальних, слабоалкогольних напоїв, горілок, лікерів, коньяків. Крім збільшення обсягу виробництва і прибутковості підприємств розширення асортименту дозволить виключити сезонність і забезпечити рівномірне завантаження потужностей протягом року.

Економічна складова працює таким чином, що вартість продукції на виході технологічного процесу залежить від того, належить матеріал цьому підприємству або не належить, оскільки частка прибутку нараховується на всю собівартість продукції на кінцевому етапі. У інтеграційній структурі, коли продукція переходить з одного технологічного процесу на інший, вона належить комерційній структурі і не змінює свого власника. Прибуток з'являється тільки на кінцевому етапі, в торгівлі, при цьому виключається плата подвійних податків, у інтеграційній структурі з'являється можливість мати в обороті значно більше коштів на розвиток, збільшення обсягів виробництва, на стимулювання праці і продажів. Саме тому комерційні структури об'єднуються з метою побудови максимально довгого ланцюга технологічних процесів для того, щоб здійснювати глибоку переробку, тим самим отримувати високоефективний, з точки зору норми прибутку, кінцевий продукт. Такі формування здатні оперативно реагувати на зміну ситуації на ринку, добиватися зниження виробничих витрат, акумулювати і залучати додаткові кошти для розвитку виробництва. Інтеграція дозволяє підвищити оперативність і маневреність використання трудових, технічних, фінансових та інших ресурсів; спростити процес узгодження інтересів і шляхи взаємодії між виробництвом, переробкою і реалізацією; скоротити залежність від посередників і т.д.

ПРОБЛЕМИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Брюшкова Н.О., к.е.н.

Одеська національна академія харчових технологій

Економіка України, що виходить із затяжної кризи, наступного року продемонструє стабільне зростання в умовах скорочення інфляції. Провідні вітчизняні аналітики називають ключовими факторами прискорення економіки – посилення боротьби з корупцією та залучення інвестицій [1].

В сучасних економічних умовах, значна увага приділяється розвитку інвестиційної діяльності та вдосконаленню ефективності її правового регулювання. Це зумовлено тим, що структурна перебудова та підвищення розвитку усіх форм господарювання залежить від обсягів інвестицій, їх якості, ефективності інвестиційного процесу та інвестиційного клімату в державі. Оскільки метою здійснення інвестицій є отримання прибутку або досягнення соціального ефекту, то інвестиційна діяльність має важливий соціально-економічний аспект. А тому виникає проблема створення ефективно функціонуючого інвестиційного ринку та правового механізму його функціонування.

Нестабільність та непередбачуваність економічної політики держави на попередньому етапі її розвитку, зокрема непослідовна інноваційно-інвестиційна

політика, а також відсутність детального правового забезпечення відносин комерційної концесії стримують процес активного розвитку названих відносин.

В даних умовах особливого значення набуває залучення іноземних інвестицій до економіки України. Іноземні інвестиції відіграють велику роль у розвитку економіки: сприяють зростанню збалансованості і ефективності народного господарства, створенню робочих місць, зняттю соціальної напруженості в суспільстві тощо. Іноземні інвестиції доцільно розглядати також і як певні чинники перспективного розвитку регіонів. Рівень інвестиційної активності перебуває у безпосередній залежності від стану економіки в державі, функціонування фінансово-кредитної системи, прибутковості діяльності підприємств, дохідної політики бюджетів усіх рівнів та доходів населення. Крім того, існує чіткий взаємозв'язок між економічним зростанням і темпами надходження іноземних інвестицій: економічне зростання є вирішальним фактором для позитивної динаміки потоків іноземних інвестицій. В цій площині актуальною є проблема інвестиційного клімату. Під інвестиційним кліматом слід розуміти сукупність політичних, соціально-економічних, правових, інституційних та інших чинників, що притаманні певній країні і визначають її привабливість для інвестора [2]. Нарощування інвестиційного потенціалу економіки України можливе за таких умов:

- наявності загальнонаціональної інвестиційної програми, що безпосередньо впливає на інвестиційну політику держави;
- оптимізація державних заходів активізації інвестиційних процесів і дії системи показників ефективності відповідної діяльності, причому держава має не лише дотримуватися законодавства, а й розробити заходи, що гарантували б недоторканість інвестицій в Україні;
- впровадження інвестиційно-інноваційної стратегії, спрямованої на вдосконалення структури національної економіки, збільшення масштабів суспільного виробництва, підвищення конкурентоспроможності продукції;
- заохочення іноземних інвесторів із передбаченням узгодження низки рішень уряду щодо реформування політики, спрямованої на економічний розвиток і досягнення необхідного рівня інвестиційної діяльності в усіх підрозділах економічних структур;
- забезпечення послідовності та прозорості державної інвестиційної політики [3].

Інвестиційну діяльність в Україні регулюють понад 200 нормативно-правових документів. Інвестиційне законодавство України не є стабільним, що свідчить про відсутність виваженої комплексної інвестиційної політики держави. Перешкоди на шляху формування інвестиційного потенціалу регіонів можна диференціювати на об'єктивні та суб'єктивні. До перших належить відсутність стратегічного підходу до формування та реалізації інвестиційної політики. Це проявляється в частих змінах правових засад здійснення інвестицій, різних трактуваннях державно-правових гарантій захисту інвестицій, підходів до приватизаційних процесів. У поєднанні з суб'єктивними чинниками: бюрократичні перепони, відсутність об'єктивної інформації щодо інвестиційних об'єктів, велика кількість органів та установ, причетних до реалізації

інвестиційних проєктів та часті зміни «правил гри» призводять до втрати інвестиційної привабливості України в цілому та її регіонів зокрема.

На сьогодні загальні засади інвестиційної діяльності визначаються в: Конституції України, ГК України, Цивільному кодексі України та Податковому кодексі України, законах України «Про інвестиційну діяльність», «Про режим іноземного інвестування», «Про внесення змін до деяких законів України з метою усунення випадків ухилення окремих підприємств, створених за участю іноземних інвесторів, від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів)», «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)», «Про інноваційну діяльність», «Про усунення дискримінації в оподаткуванні суб'єктів підприємницької діяльності, створених з використанням майна та коштів вітчизняного походження», «Про стимулювання розвитку регіонів», «Про першочергові заходи щодо запобігання негативним наслідкам фінансової кризи та про внесення змін до деяких законодавчих актів України» тощо.

Отже, сучасна інвестиційна політика має бути спрямована насамперед на стимулювання інвестиційної активності підприємств, приватних інвесторів, іноземних інвесторів, що є важливою умовою подолання економічної кризи. Ефективність інвестиційної політики багато в чому визначається системністю, чіткістю та обґрунтованістю пріоритетів, інструментами її реалізації [4]. Інвестиційна політика держави, а саме забезпечення її ефективності вимагає створення чітких господарсько-правових механізмів її реалізації, включно із засобами державного регулювання та комплексними спеціальними режимами інвестиційної діяльності.

Література

1. Економіка України - 2017: більше зростання і менше інфляції [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://news.finance.ua/ua/news/-/392088/ekonomika-ukrayiny-2017-bilshe-zrostannya-i-menshe-inflyatsiy>
2. Шафранська Т.Ю. Проблеми інвестиційного клімату України і способи їх вирішення / Т.Ю. Шафранська – 2011 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/8_NND_2011/Economics/10_81440.doc.htm
3. Череп А.В., Іванова А.Г. Інвестиційна політика України в сучасних умовах нестабільності / А.В. Череп, А.Г. Іванова // Економічний простір. 2011. - № 47. - С. 133-137.
4. Малуш І., Громова Т. Інвестиційна політика: значення та проблеми на сучасному етапі / І. Малуш, Т. Громова // Важелі і механізми формування сталого розвитку економіки в умовах світової глобалізації: матеріали міжнар. наук.-практ. Інтернет-конф. 9-10 груд. 2010 р. Ч.2. – Тернопіль: Крок, 2010. – 370 с.

СТАНДАРТЫ ЭНЕРГОМЕНЕДЖМЕНТА: ПРЕИМУЩЕСТВА И ВОЗМОЖНОСТИ ВНЕДРЕНИЯ НА ПРЕДПРИЯТИЯХ ПИЩЕВОЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ

Пархоменко Н.В., к.э.н., доцент

Учреждение образования «Гомельский государственный технический университет имени П.О. Сухого», Республика Беларусь

21. ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ 60
Мельник Ю. М.,
22. СУЧАСНІ МЕТОДИ ОЦІНЮВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА 62
Баранюк Х.О.
23. ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ СТВОРЕННЯ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ ПІДПРИЄМСТВАМИ ГАЛУЗІ ХЛІБОПРОДУКТІВ 65
Гордієнко Л.Л., Відоменко І.О.
24. АЛЬТЕРНАТИВНІ МЕТОДИ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ ВИНОРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ 68
Агєсва І.М., Агаркова О.В.
25. ВИКОРИСТАННЯ СТАТИСТИЧНИХ МЕТОДІВ В МАРКЕТИНГОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ РИНКУ 72
Богач Ю.В.
26. ЛОГИСТИЧЕСКАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ ПРЕДПРИЯТИЙ АГРОПРОМЫШЛЕННОГО КОМПЛЕКСА В НАПРАВЛЕНИИ ВЕКТОРА БЕЛАРУСЬ-УКРАИНА 74
Кожевников Е.А.
27. ПРОГРАММИРОВАНИЕ ИННОВАЦИОННОГО РАЗВИТИЯ В СИСТЕМЕ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ИННОВАЦИОННОЙ ПОЛИТИКИ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ 80
Степаненко Д. М.
28. ОГЛЯД РИНКУ РИБНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ 84
Савенко І.І., Міщенко А.І
29. ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОГО РИНКУ ЗЕРНА 87
Басюркіна Н.Й.
30. МЕТОДИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ВИНОГРАДНО-ВИНОРОБНОЇ ГАЛУЗІ 90
Каламан О.Б., Мандрикін Д.В.
31. ПРОБЛЕМИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ 92
Брюшкова Н.О.
32. СТАНДАРТЫ ЭНЕРГОМЕНЕДЖМЕНТА: ПРЕИМУЩЕСТВА И ВОЗМОЖНОСТИ ВНЕДРЕНИЯ НА ПРЕДПРИЯТИЯХ ПИЩЕВОЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ 94
Пархоменко Н.В.
33. ПРОБЛЕМЫ ФОРМИРОВАНИЯ ЦЕН НА СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННУЮ ПРОДУКЦИЮ В СИСТЕМЕ ГОСУДАРСТВЕННЫХ ЗАКУПОК 98
Шваякова О.В.
34. ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА В КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ РЕСУРСОЗБЕРІГАЮЧОЇ ПОЛІТИКИ 100
Бойко С.О., Вінська Ю.С.
35. ОГЛЯД РИНКУ СИРІВ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ 102
Скрипніченко Д.М., Дец Н.О., Дюдіна І.А., Ланженко Л.О.
36. ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ В ОБЛІКУ 106
Демчук О.М.
37. СРАВНИТЕЛЬНАЯ ОЦЕНКА УРОВНЯ ПРОДОВОЛЬСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ БЕЛАРУСИ И УКРАИНЫ 108
Фильчук Т.Г.
38. ПОЗИЦІОНУВАННЯ НОВОГО ПРОДУКТУ ДЛЯ ЗДОРОВОГО ХАРЧУВАННЯ НА СПОЖИВЧИЙ РИНОК УКРАЇНИ 113
Мардар М.Р., Устенко І.А., Кручек О.А., Свтушок О.В., Черевата Т.М., Значек Р.Р.
39. ВПЛИВ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НА ІНВЕСТИЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ 115
Ніколюк О.В., Левчук Ю.С.
40. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОДЕЛЮВАННЯ СТРАТЕГІЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ 118
Лобочька Л.Л., Фрум О.Л.